

Med Hensyn til Mariager-Banen kan jeg ganske henholde mig til det ærede Medlem for Mariagers (Moestrup) Udtalelser. Jeg kan ikke forme min Anbefaling bedre, end han fornede sin. Jeg vil blot kort og godt sige, at det er absolut rigtigt, at de faa en Bane derud, og de Penge, som anvendes dertil, tror jeg paa ingen Maade ere spildte. Der ligger store Værdier derude, f. Eks. i Cementfabrikkerne, som ved at faa Forbindelse med Banen ville kunne levere den megen Fragt.

Jeg vil ogsaa sige, at der virkelig burde gøres noget ved Hadsund-Banen. Som det er nu, er det en stor Ulempe for Beboerne. Den blev bygget sammen med den østsjællandske Jernbane. Denne foreslaas nu overtaget af Staten, og der vilde være al Grund til, at dette ogsaa skete med Hadsund-Banen. Naar det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds (Moestrup) og jeg staa ene om at stille Forslag herom, er det ikke, fordi jeg tror, at vi ikke kunde have faaet Tilslutning, men det er, fordi vi ere gaaede ud fra, at selv om dette Spørgsmaal ikke løses her, maa det løses paa en eller anden Maade. Nu er det saaledes, at det ligefrem er en Tortur at køre paa denne Bane, da Svellerne ligge paa langs o. s. v. Befolkningen derovre har betalt meget, i nogle Kommuner er der betalt 15—16 Kr. pr. Tønde Hartkorn. Naar de nu ikke faa nogen ny Bane, staa de meget daarligt i det; noget bør der derfor gøres. Men vil man ikke gøre noget her, maa det ske enten paa Finansloven, eller de maa ved en senere Lejlighed kunne vente at faa Tilskud til denne Bane.

Jeg skal derefter kort omtale de Forslag, den højtærede Minister sætter sig imod. Der er først den forøgede aarlige Udgift af $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Statsbanerne og $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Privatbanerne. Jeg vil sige, at er der noget, vi skulle se stort paa i Danmark, er det at faa Jernbaner ud i Landet. For det første er det meget muligt, at en Del af de Penge, Staten giver ud dertil, ligefrem svarer Rente straks. Dernæst kan man vente, at de andre Steder snart ville svare Rente, og for det tredje bidrage de Penge, der udgives til Jernbanenettets Udvidelse, saa meget til Landets Velstand, Nationalformuens Forøgelse, at vi bør strække os ydte paa dette Omraade. Vi anvende mange Penge, som jeg ikke er saa glad ved at anvende. Maaske det er nødvendigt at anvende saa mange Penge, som vi gøre, til den ny Hovedbanegaard i København, men der er jo

ogsaa mange andre Omraader, hvor vi bruge mange Penge. Naar vi anvende Penge til Jernbaner, hjælpe vi derved til, at Egne, som nu ligge langt fra Banerne, kunne dyrkes bedre og blive mere rentable. Staten bør derfor bringe store Ofre til dette Formaal. Skønt jeg selv er Landmand, kan jeg kun sige, at de Penge, der anvendes til Jernbaner, anser jeg for bedre anvendte end de, der anvendes til Præmier ved vore Dyrskuer. Derfor er det ikke saa sikkert, at det er for meget, der her foreslaas, selv om jeg kan bøje mig for den Tanke, at man skal spare paa Statens Midler saa meget som muligt.

Maa jeg dernæst sige et Par Ord om enkelte Privatbaner, før jeg kommer ind paa Omtalen af Banerne i min Egn, Randersegen. Ministeren er ogsaa bange for Banerne paa Bornholm og andre Steder, men jeg tror, at Udvalgets Forslag derom ere ret vel begrundede, og jeg haaber ogsaa, vi faa dem gennemførte. Om Tilskuddene muligvis bør være mindre, kunne vi jo tales ved om. Se vi paa Forslaget om Jernbanerne paa Bornholm, bliver der dog ikke forholdsvis saa mange Baner, og de komme ikke til at ligge saa tæt ved hinanden, som det efter Regeringsforslaget foreslaas paa Mors. Nu have vi hørt det ærede Medlem for Hurup (Kierkegaard) tale om, at de ønske Forandringer i dette Forslag, og det tror jeg ogsaa, der kan være Grund til, og naar der ønskes Forbedringer derovre, er det maaske rimeligt at imødekomme dem. Men jeg ønsker dog at fremhæve, at de bornholmske Jernbaner ikke komme til at ligge saa tæt som Linierne efter Regeringsforslaget paa Mors.

Maa jeg saa vende mig til Omtalen af de elektriske Baner i Randersegen. Jeg kan ganske vist sige, at den højtærede Minister har stillet sig ret velvillig overfor Ønskerne om disse. Kommissionen har foreslaaet en Bane fra Aarhus til Randers. Nu har Udvalget stillet Forslag om flere elektriske Baner, og Ministeren har stillet sig saa velvilligt som muligt. Selvfølgelig skal man, som Ministeren siger, undgaa for stærk Konkurrence med Statsbanerne. Der var Ønske om at faa to elektriske Baner fortsat helt ned til Aarhus, men skønt jeg bor i den Egn og derfor kan sige, at jeg gerne vilde have baade to og tre Baner dertil, kan jeg ikke andet end indrømme, at det vilde føre til, at disse Baner kom for tæt ind til Statsbanerne. Jeg bøjer mig derfor og maa sige, at vi ikke kunne vente at faa saa meget, thi selvfølgelig maa der tages Hen-